

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Marjanović Stipo god.

UTORAK – 7.30 + Kuharić Marin, Kose Ana i Franjo god.

SRIJEDA – 7.30 + Mikulić Marija god. Petar, Katarina i Pavliček Josip

ČETVRTAK – 7.30 + Novosel Marijana i Dubravko

PRVI PETAK – 7.30 + Novosel Dražen, Franjo, Vilim i Terezija
17.00 – *pobožnost Križnog puta!*

SUBOTA – 17.00 + *skupna sv. misa:*

+ Mišak Mijo i roditelji; Majcen Ivka i Petar i Lipai Geza; + Hren Justa god. i Stjepan; + Mikulić Katarina god. i Ivan, Makšan Katarina i Dragutin; + Đurđek Zdravko; Jagačić Franjica, Vjekoslav i ob. i rodit. Brezovec; + Vugrinec Josip god. i Katarina; Vugrinec Ivanka, Gabrijel i Ivan; + Mišak Katarina, Franjo i Josip; Hrman Josip i Milka i Vuković Milica;

NEDJELJA – 2. KORIZMENA

7.30 – *župna*

9.30 + Mišak Branimir god.

11.00 + Vugrinec Helena i Stjepan - *pobožnost Križnog puta u 15.00!*

Župni vjeronauk – *petak u 14.30 – prvopričesnici; 16.30 – firmanici*

U subotu u 10.00 župni vjeronauk za prve razrede!

Mješoviti zbor – proba u srijedu u 19.30

Dječji zbor – proba u nedjelju prije sv. mise

Urednik: Tin Jurak, Dominik Hrupek; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
ožujak, 2020. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

Godina XII.

Broj 14 (587)

1.ožujka 2020.

1. KORIZMENA NEDJELJA

Prvo čitanje: Post 2,7-9;3,1-7

Psalam: Ps 51, 3-6a, 12-14, 17

Drugo čitanje: Rim 5, 12-19

Evandjelje: Mt 4, 1-11

*Znam da su mi potrebne kušnje da bi moje biće postalo čisto.
Ako mi Ti šalješ te kušnje, ako zlomu daješ dio slobodnog prostora,
onda misli, molim Te, na ograničenu mjeru moje snage.*

Ne uzdaj se previše u mene.

*Nemoj previše proširiti granice unutar kojih smijem biti kušan
i budi mi blizu sa svojom rukom zaštitnicom
kada mi kušnja postane preteška.*

(papa Benedikt XVI.)

SRJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Ulazimo u još jedno posebno vrijeme liturgijske godine koje nazivamo korizma. Čuti ćemo zasigurno ovih dana kako to vrijeme moramo ispuniti intenzivnijom molitvom, pokorom, postom i djelima milosrđa. Čemu sve to i zašto su nam potrebna ova ciklička ponavljanja i izmjene različitih vremena?

Pokušajmo zamisliti čovjekov život kao spiralu koja kreće od dna i penje se u visine. Ciklička ponavljanja u toj našoj spirali života mijenjaju nas i oblikuju, ali i usmjeravaju uvijek prema jednoj točki više. Događaji, emocije, vremena koja smo već preživjeli postaju temelj za one nove događaje, emocije, vremena koja nas čekaju na slijedećoj razini spirale. Upravo nam ta cikličnost našeg života omogućava rast i sazrijevanje na svim razinama života, osobnoj, obiteljskoj, društvenoj, ali i onoj duhovnoj.

Pokušajmo se sjetiti kako smo pojedina liturgijska vremena i blagdane doživljavali kao djeca, u mladenačkoj dobi, zreloj dobi ili pak starosti. Vjerujem da ćemo uočiti određene razlike. No, važno je koliko smo svjesni promjena u našem životu, koliko uočavamo prilike koje su nam darovane za rast i što s njima činimo. Poziv korizmenog vremena jest odgovorno življenje ovog darovanog vremena kako bismo se popeli još jednu stepenicu više u svojem duhovnom životu.

Naravno da ćemo uvijek pronaći dovoljno razloga da se ne mijenjamo, da nam to vrijeme prođe kao i svako drugo vrijeme u svakidašnjim brigama i obavezama, da nema razlike, kako bi rekli naši stari, između „petka i svetka“, ali onda ćemo doista propustiti još jednu priliku za obnovu i dopunu duhovnih rezervoara našeg života.

Moramo biti oprezni jer takvo nas propuštanje prilika može dovesti u napast da se olako domognemo kruha i moći, ali po cijenu da se poklonimo đavlu. Ta i Isus je bio jednako iskušavan kako ćemo čuti u nedjeljnom evanđelju. Isus, za razliku od Adama i Eve kako ćemo čuti u prvom čitanju, nije pregovarao s đavlom oko njegovih ponuda, On ne dopušta ni najmanju nagodbu, ni najmanje odstupanje i propitkivanje iako se đavao služi navodima iz Svetog Pisma. Nastojmo prepoznati gdje smo to činili ustupke, gdje smo „na mala vrata“, u malim količinama i preko malih stvari pustili zlo da bude dio našeg života, naših odnosa s bližnjima i s Bogom.

Isus se obranio poznavanjem riječi Božje u njezinoj cjelovitosti. Možda nam upravo proučavanje Biblije može biti ovogodišnji korizmeni zadatak kao bismo rasli u vjeri? Zgrabimo iz tog Izvora mudrosti i nastojimo iskoristiti ovo vrijeme pred nama kako bismo obnovili svoj duh, kako bismo pročistili nataloženo u nama, kako bismo presložili i obnovili svoju ljestvicu vrednota i na kraju i najvažnije, kako bismo Bogu dali prvo mjesto u svom životu.

SVETE PERPETUA I FELICITA

Perpetua i Felicita, kartaška plemkinja i njezina vjerna ropkinja, živjele su u razdoblju u kojima su kršćani svakodnevno bili izvrgnuti opasnosti završiti u tamnici, te skončati kao hrana zvijerima ili pak u rukama krvnika. Rimski je car u to vrijeme bio Septimije, koji je vodio jedan od najžešćih progona protiv kršćana.

U dugim je satima zatočeništva, Perpetua – koja je bila učena – zapisivala svoja sjećanja, strahove, hoće li biti kadra izdržati trpljenja te radost što može žrtvovati samu sebe za Krista. Te su stranice stigle i do nas: iako malobrojne, ali donose neposredno svjedočanstvo, koje je ganulo čitave naraštaje kršćana.

– Bačeni smo u tamnicu – pripovijeda Perpetua – te bijah zaprepaštena, jer se još nikada nisam našla u tako gustome mraku. Imali smo osjećaj kako ćemo se ugušiti od vrućine, onako natrpani, jer vojnici nisu imali prema nama nikakva obzira. Kako bih spoznala što će biti s nama, još sam se iste večeri udubila u duboku molitvu, te ugledah viđenje. Vidjela sam zlatne stube koje su se penjale od zemlje prema nebu, tako uske, te se njima mogla uspinjati samo jedna po jedna osoba. U podnožju stuba nalazila se golema zmija. Na vrhu stuba ugledala sam Satira kako me poziva uspeti se: Dođi – rekao je – no, pazi da te zmija ne ujede. – Neće me ujesti – odgovorih – jer je u meni Isus Krist. Na to je ime zmija zaprijecila prilaz stubama, ali sam joj ja stala na leđa i bez problema se uspela.

Bila je to najava boli mučeništva što su ga imali podnijeti Perpetua i njezini prijatelji, ali i radosti konačnog susreta s Gospodinom. Felicita koja je bila trudna te već gotovo pred porodom, imala je priliku izbjeći mučeništvo, ali se molila da može roditi na vrijeme kako bi se na dan mučeništva pridružila svojim prijateljima. Imala je sreće, jer je rodila sina točno dva dana prije utvrđenog datuma smaknuća. Kada su je zatekli u porođajnim bolima, vojnici su je izazivali: “Ako već sada toliko kukaš, što ćeš tek raditi kad budeš bačena pred divlje zvijeri?” Ona im je na to odgovorila kako sada trpi sama, dok će u mučeništvu trpjeti Krist u njoj. Felicita se na posljednjem suđenju pojavila s djetetom u naručju. Suprug, koji je bio poganin, u više ju je navrata preklinjao neka, iz ljubavi prema djetetu, žrtvuje bogovima, ali je ona na to odgovorila kako ne može iznevjeriti Krista. Tragedija se završila na pijesku arene preplavljene krvlju, uz rikanje divljih zvijeri, povike razjarena mnoštva i uz tihe molitve umirućih. Spomendan im se slavi 7. ožujka.

Župna statistika za mjesec veljaču 2020.

Umrli: Ana Žmuk r. Višnjic (1936.), Anica Samardžić r. Sačić (1947.), Franjo Butek (1945.), Božica Vugrinec r. Makšan (1950.), Jelka Mikulić r. Vlahović (1933.), Josip Mišak (1950.), Ivan Hren (1935.), Agata Mišak r. Vugrine (1928.).

Kršteni: nije bilo!

Vjenčani: nije bilo!